

СЕКЦІЯ I «СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ. ІНФОРМАЦІЙНА СПРАВА»

ІНФОРМАЦІЙНО-СЕРВІСНІ ПРАКТИКИ В СУЧАСНИХ ОНЛАЙН-КОМУНІКАЦІЯХ:

ПЕРСПЕКТИВИ НОВІТНІХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

*Прилуцька А. Є., проф. ХАІ, канд. філос. наук, доцент,
завідувач кафедри документознавства та української мови*

Світ ніколи не залишиться таким, яким був раніше. Світовий медійний простір в унісон повторює цю тезу устами політологів, економістів, культурологів, соціологів тощо. Не можна заперечувати, що в умовах пандемії різко змінилася картина всього сучасного світу. Відцентрові вектори соціальних комунікацій змінилися на доцентрові. У центрі – здоров'я та життя людини, її особистий психологічний простір, її етнохронотоп, культурні й моральні цінності особистості, можливості самореалізації тощо.

Багато аналітиків вже ставлять під сумнів модель глобалізації, відзначаючи, що відкриті кордони явно показали свою вразливість. У свою чергу, закриття й герметизація країн, міст стали ефективною формою захисту населення. При цьому слід зазначити, що в умовах кардинальних структурних змін у суспільстві намітився явний соціальний тренд – багаторазове зростання потреб у різноманітних інтернет-сервісах.

Тому особливий інтерес учених зараз привертають феномени автономізації соціально-особистісного простору (у широкому розумінні), побудови онлайн-комунікаційних моделей, що гарантують безпеку й самодостатність життя людини.

Невідкладного наукового дослідження вимагає розгляд потенціалу онлайн-сервісів у всіх сферах суспільної свідомості: в економіці, політиці, освіті, науці тощо; інтернет-технологій в забезпеченні дистанціювання в міжособистісних і соціальних комунікаціях, здійснення професійної діяльності у віддаленому режимі, оптимізації управлінських алгоритмів з використанням новітніх інформаційних технологій. Це, на нашу думку, доцільно розглядати з позицій суттєвої трансформації ролі соціально-комунікативних практик, а саме інформаційно-сервісної діяльності як синтезу інформології та практики комунікативістики.

Дійсно, зараз теза про переваги тих, хто володіє інформацією, раптово втратила свою значимість, капітулюючи перед

загальносвітовою проблемою інформаційного пресингу й токсичності загальнодоступної інформації.

Нова реальність диктує пріоритет умінь і технологій управління інформацією, а саме процесами селекції, верифікації та трансляції інформації, створення інформаційних мета-образів, технологіями інформаційного впливу на громадську думку та поведінку, захисту інформації й захисту від інформації.

Крім того, до цих пір недостатньо вивченим, але надзвичайно важливим фактором створення нових моделей соціальної та професійної взаємодії стає інформаційна логістика. Концептуалізація інформаційної логістики у вимірах сучасної інформології може стати перспективним вектором розвитку всієї системи сучасного соціогуманітарного знання.

Також окремих досліджень вимагає розгляд психологічних та соціологічних аспектів здійснення інформаційно-сервісної діяльності, впливу цифровізації на повсякденне буття людини в короткостроковій і довгостроковій перспективах тощо.

Отже, інформаційно-сервісна діяльність в сучасному онлайн-просторі може розглядатися в новітній соціокультурній парадигмі як особливий інтеграційний тип соціальної комунікації, що об'єднує практики аналітико-синтетичної обробки інформації, соціального моніторингу, професійної диспетчеризації інформаційних потоків, захисту й збереження інформації в різних форматах і видах.

ЗБЕРЕЖЕННЯ І ЗАХИСТ ДОКУМЕНТІВ У ЗАКЛАДАХ ДОКУМЕНТНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ

Парафійник Н.І. канд. філос. наук, доц.

*Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

З давніх часів людству доводилось вирішувати проблему зберігання інформації, накопиченої багатьма поколіннями. Ця проблема не втратила свою актуальність і сьогодні. Більшість документів накопичених людством – це документи матеріальною основою яких є папір. З кожним роком збільшується обсяг інформації на паперових носіях, що надходять в бібліотеки і архіви для зберігання. Як це не здається парадоксальним, але з удосконаленням технологій виробництва паперу довговічність його знижується. Папір, який використовується сьогодні, менш тривкий по зрівнянню з папером ХІХ ст. Довговічність папірусу не можливо порівняти з жодним видом паперу. Відомо, що у Паризькій національній бібліотеці зберігається свиток папірусу, якому приблизно 5500 років. Невипадково видання останніх років стають більш рідкісними, чим інкунабули (книги, які надруковані від початку книгодрукування 1445р. до 1 січня 1501 р.). Багато сортів паперу, які